

เอ็กซ์ไฟล์เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓

ที่ทำอากาศยานดอนเมือง และพิษณุโลก

เป็นการเดินทางไปสอนหนังสือที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ๑ เข้าวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ทำอากาศยานดอนเมือง จำเป็นต้องมาเที่ยวเช้า เพราะไม่อยากเสียเงินเปลี่ยนตัว ต้องนั่งอยู่ที่จุดดูเครื่องบิน ครึ่งวัน แลเห็นอากาศยานนก บินไปบินกลับหลายลำ ลำนี้คือ HS -DDM นกสดขึ้น หนึ่งในสองอากาศยานเช่าจากสายการบินในมาเลเซีย มาประจำฝูงบิน ที่นั่งคับแคบ เพราะไม่มีชั้นธุรกิจสามแถว แต่ดัดแปลงเป็นที่นั่งปกติ จาก ๕๓ แถวเป็น ๕๘ แถว ๒ ที่ทำอากาศยานพิษณุโลก เวลา ๑๖.๓๐ น และ ๓ ที่ทำอากาศยานพิษณุโลก ไม่มีห้องผู้โดยสารชั้นธุรกิจให้หนึ่งแล้ว ขณะนั้นเวลา ๑๗.๐๐ น กำลังจะกลับกรุงเทพ

เป็นการเดินทางไปสอนหนังสือที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรครั้งที่สอง เข้าวันที่ ๒ กรกฎาคม ผมเดินทางจากอุบลราชธานี ไปราชการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่ามกลางฝนตกต่อเนื่องจากเมื่อคืนนี้ เพราะฤทธิ์พายุไต้ฝุ่น ใช้เวลาราวหนึ่งชั่วโมง กลับมานั่งทำงานรอเดินทางต่อไปพิษณุโลกราวเที่ยง ๑ และ ๒ อากาศยาน B737-4D7 HS-TDA “สงขลา” และ HS-TDE “สุรินทร์” อากาศยานที่ผมจะเดินทางไปพิษณุโลก จะต้องเดินทางจากอุบลราชธานี ถึงดอนเมืองราว ๑๕.๐๐ น ป่านนี้ยังไม่เห็น ๓ ในอาคารผู้โดยสาร ผมพบ

อากาศยาน ATR 74HS-PGD “เสียมเรียบ” ของ Bangkok Airways ผมเดาว่า อาจเป็นเธอ มาบินแทนนก เทียวบินใดเที่ยวบินหนึ่ง ไม่นึกว่า กลายเป็นเธอที่พาผมไปพิษณุโลก ๔ บนอากาศยาน ที่มีความจุราว ๗๒ ที่นั่ง ช่องเก็บของอยู่ระหว่างห้องนักบินกับห้องโดยสาร เพราะความที่เป็นอากาศยานลำเล็ก ปีกหัวลำตัว และฐานล้อต่ำ เธอเป็นหนึ่งในอากาศยานที่ได้ชื่อว่าปลอดภัยที่สุด แต่ผู้โดยสารหลาย ๆ คนไม่สบายใจ เพราะมองว่าลำเล็ก ส่วนพนักงานต้อนรับของ Bangkok Airways สวยสง่า ได้มาตรฐาน ไม่รุ่มร่าม ไม่อ้วนท้วนจนเหนียงยาน หรือมองไม่เห็นคอ ไม่ปล่อยผมสยายไว้ระเบียบ เหมือนสายการบินอื่น ๆ ที่เคยพบ และน่าเบื่อ ๕ และ ๖ ผมเลือกนั่งเกือบกลางลำ เพราะแลเห็นปีกกว้าง และเครื่องยนต์ชัดเจน เธอบินฝ่าเมฆฝนโดยใช้เวลาไม่นานไปกว่าอากาศยานลำใหญ่อย่าง B737-4D7 ทั้งที่ความเร็วสูงสุดต่ำกว่า ๗ ถึง ๙ อากาศยาน ATR 74HS-PGD “เสียมเรียบ” ของ Bangkok Airways ที่ทำอากาศยานพิษณุโลก เราคงได้พบกันอีก

หมู่บ้านแดง อำเภอบ้านไร่ จ.อุทัยธานี

ขอบคุณรูปถ่ายจากพี่ระพล ศรีกุลวงศ์

หมู่บ้านแดง ตำบลหนองแสง อำเภอบ้านไร่ จ.อุทัยธานี เป็นศาสนสถานขอมขนาดเล็ก ในพุทธศาสนาลัทธิมหายาน (ศิลปะแบบบายน ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๘) ปรังค์ทั้งสามองค์ ตั้งอยู่บนฐานเดียวกัน ปราสาทองค์กลาง มีทับหลังหินทรายรูป รัตนตรัยมหายาน ซึ่งประกอบด้วย พระพุทธรูปปางนาคปรกประทับตรงกลาง พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ด้านขวา และนางปรัชญาปารมิตา อยู่เบื้องซ้าย ส่วนทับหลังที่ปราสาทบริวารด้านเหนือ เป็นพระพุทธรูปประทับยืน ปางแสดงธรรม (วิตรรกะ) นอกจากนี้ ยังพบพระพุทธรูปหินทราย ปางนาคปรก พระพุทธรูปสำริดปางสมาธิ และพระพุทธรูปประทับยืน ดูจากแผนผัง พบว่า มีบารายสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่อยู่ด้านหลัง ถัดออกไปมีบารายรูปทรงเดียวกันแต่ขนาดย่อมกว่ามาก ไม่น่าจะชุดพร้อม ๆ กันหรือไม่ ด้านซ้ายและขวามีบารายเช่นกัน แต่รูปร่างจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนหมู่บ้านแดง เป็นโบราณสถานตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๗๘ เข้าใจว่า คงจะบูรณะไล่เลี่ยกับคราวที่กำหนดขอบเขตโบราณสถาน และประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปี ๒๕๒๖

เวียงกุมกาม ตอนที่สาม (วัดอীগัง วัดปู่เปี้ย วัดพระธาตุขาว) จากศรัณย์ ประมูลพงศ์

วัดปู่เปี้ย วัดอীগัง เป็นวัดสำคัญในเวียงกุมกาม (วัดอীগัง และวัดปู่เปี้ย จำง่าย ๆ ต่างกันที่รูปทรงเจดีย์ เจดีย์ที่วัดอীগัง เป็นทรงระฆังบนฐานสูง ส่วนเจดีย์ ปู่เปี้ยเป็นทรงปราสาท) เหตุผลเพราะยังคงร่องรอยสิ่งปลูกสร้างอยู่มาก และบ่งบอกร่องรอยเหตุการณ์ในอดีต กล่าวคือ เป็นเรื่องแปลกที่มีการก่อสร้างวิหาร และเจดีย์บนฐานเดียวกัน ที่ก่อสร้างขึ้นมากพอควร (ราว ๆ หนึ่งเมตร) และเมื่อขุดค้น พบว่า จมอยู่ใต้ตะกอนดินกว่าสองเมตร (คงจะเห็นแต่เจดีย์) แปลว่า ในขณะที่นั้น ผู้ก่อสร้างคงจะรับรู้ความจริงว่า เวียงกุมกามตั้งอยู่ในที่ต่ำ หรือที่ลุ่ม ที่น้ำจากแม่น้ำปิง หรือที่ไหน ๆ บ่าท่วมได้ อีกวัดหนึ่งที่น่าจะมีความสำคัญพอ ๆ กับสองวัดนี้คือ วัดหัวหนอง

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ และ ๒ วัดอীগัง ตั้งอยู่บริเวณแนวคูน้ำ (Moat) ดันดิน ด้านทิศตะวันตกของเวียงกุมกาม เมื่อขุดแต่งแล้ว แสดงให้เห็นว่า สิ่งปลูกสร้าง อยู่ลึกลงไปจากผิวดินปัจจุบันราวสองเมตร พบทั้งวิหาร เจดีย์ อุโบสถ และส่วนประกอบปลีกย่อย อื่น ๆ เช่น แท่นบูชา และศาลผีเสื้อ ตั้งอยู่ด้านหน้า พระอุโบสถ วิหาร และอุโบสถ ตั้งเคียงกัน หันหน้าไปทางทิศตะวันออก มีร่องรอยการก่อสร้าง ต่อเติม หรือซ่อมแซมวิหารหลายครั้ง เจดีย์ทรงระฆังบนฐานสูง มีลักษณะผสมผสานระหว่าง ศิลปะแบบสุโขทัย และแบบล้านนารวมกัน สันนิษฐานว่า เจดีย์วัดปู่เปี้ยสร้างในรัชสมัยของพญาติโลกราชลงมา (ราว พ.ศ. ๑๙๙๙ – ๒๐๖๘) ในรูปที่สอง เห็นตัวเหงา คล้ายขุดกันหอย อยู่ที่หัวบันได ๓ และ ๔ วัดปู่เปี้ย วิหาร และเจดีย์ทรงปราสาท สร้างบนฐานเดียวกัน มีลานประทักษิณโดยรอบเจดีย์ มีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบล้านนา อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๒๑ วัดนี้อยู่ใกล้แม่น้ำปิงมาก เมื่อน้ำท่วมใหญ่ จึงถูกตะกอนทับถมหนาราวสองเมตร กรมศิลปากรขุดแต่งบูรณะวิหาร และเจดีย์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ ๕ และ ๖ วัดธาตุนา หรือวัดพระธาตุนา สันนิษฐานว่า นอกคูเมืองเวียงกุมกาม เยื้องออกไปทางทิศตะวันตก อยู่ลึกจากผิวดินราวหนึ่งเมตร ประกอบด้วยวิหาร เจดีย์ และพระอุโบสถ ตัววิหาร หันก่อนไปทางทิศเหนือ มีเจดีย์กลมตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมย่อมุม แบบศิลปกรรมล้านนา อายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ ๒๑ ตรงที่ประดิษฐานพระพุทธรูปในพระอุโบสถ มีพระพุทธรูปปูนปั้นขนาดใหญ่ ฉาบด้วยปูนขาวตกอยู่ ชื่อของวัด คงเรียกตามลักษณะของพระพุทธรูปนี้

รูปโครงสร้างจากหล่มสัก กิติภูมิ จันทรสุริยศักดิ์

กิติภูมิ ส่งรูปสิ่งปลูกสร้างไปให้ ทูกรูปคงถ่ายที่หล่มสัก เพชรบูรณ์ บ้านของกิติภูมิ ทูกรูปมีคุณค่า ใช้สอนหนังสือได้ดี วันนี้รู้สึกสองแห่งก็แล้วกัน

สะพานแขวน – Suspension bridge) (ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ หัวสะพาน และทางขึ้นสะพานแขวน แลดูแคบ คงให้คนเดิน และจักรยานมอเตอร์ไซค์สัญจร ๒ ลวดสลิงแขวนรับระบบพื้นเหล็ก ๓ มองตรง ๆ เห็นว่าน่าจะมีความยาวสัก ๓๐ ถึง ๕๐ เมตร ๔ ที่หัวสะพานอีกด้านหนึ่ง ๕ รูปมุมไกล ๖ ตอม่อของหอเสากระโดงที่โยงแขวนลวดสลิง ฐานรากใช้เสาเข็มต้นเดียว ๗ คานคอดิน (Tie beam) ยึดฐานรากนี้กับตอม่อริม ซึ่งคงจะเป็นที่ฝังยึดปลายลวด (Anchorage) เห็นเด็กกำลังลงเล่นน้ำ ไม่รู้ว่าใช้แม่น้ำป่าสักหรือเปล่า แต่ดูจากรูปอื่น ๆ แล้วน่าจะใช่ เพราะตลิ่งสูง มีร่องรอยกัดเซาะมาก (แม่น้ำป่าสักเป็นแม่น้ำที่แปลก ตลิ่งค่อนข้างสูง หรือลึกชัน บางบริเวณระดับน้ำยามน้ำหลากกับยามฤดูแล้งอาจแตกต่างกันร่วม ๆ ๒๐ เมตร ๘ รูปด้านข้าง เคาไม่ออกว่าไปยืนถ่ายที่ตรงไหน

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ป้ายชื่อ วัดไพรสณฑ์ศักดิ์ พระอารามหลวง ๒ และ ๓ มีอุโบสถโบราณ หรืออุโบสถหลังเก่า เสาเหลี่ยมสองคู่ อยู่ด้านหน้าอุโบสถหลังใหม่ที่ใหญ่กว่าเดิม และเคียงคู่กันนั้นมีเจดีย์บัวเหลี่ยมแบบพระธาตุพนม ๔ ผนังด้านขวา อิฐถือปูน ที่ปูฉาบแตกกระเทาะ และมีรอยผนังแยกตัวบ่งบอกฐานรากอุโบสถ ซึ่งคงจะเป็นฐานแผ่ ทรุดตัวไม่เท่ากัน ๕ และ ๘ รูปด้านหน้า ถ่ายจากด้านขวา ไกล และใกล้ และ ๖ และ ๗ ด้านข้าง (ผนังด้านซ้าย) ถ่ายไกล และใกล้ เห็นหน้าต่างสามบาน เรียกว่า สามห้อง ด้านหน้าอุโบสถเว้นเป็นระเบียบชาน หลังคากระเบื้องหางเหยี่ยวแผ่นเล็ก ๆ ต้องบอกว่า ผมชอบอุโบสถหลังนี้มาก แลดูมีเสน่ห์ยิ่งนัก ไม่รู้ว่าจะมีใครคิดเก็บรักษา และบูรณะให้ดูดีมีสภาพดังเดิม

กรุงเทพหลังวิกฤติ

คืนหนึ่งในเดือนมิถุนายน ผมเดินขึ้นบันไดหน้าห้างสรรพสินค้าที่แยกราชประสงค์ตอนพลบค่ำ พบว่า อาคารที่ถูกเพลิงไหม้ กำลังถูกล้อมรั้ว ตั้งนั่งร้าน คงเตรียมจะรื้อถอน บรรยากาศวังเวงบอกไม่ถูก ทั้งที่ข้างล่างการจราจรกลับมามีชีวิตไม่ต่างจากเดิม ที่ห่างหายไปก็คือผู้คน ผู้ค้า ที่บาทวิถีริมทางหน้าห้าง และที่เดินเข้าออกกระว้างทางเดินเชื่อมสองสถานีรถไฟฟ้ากับห้าง ที่ทางเดินตรงแยกติดไฟหลากสี ไม่ทันได้อ่านข้อความ

รูปแยกราชประสงค์ ห้างหายไปนานสองสามเดือน วันนี้ไม่เหมือนเดิม

จดหมายจากลูกศิษย์

อย่างที่บอกไว้ เดือนมิถุนายน เปิดเทอม ทุกอย่างยุ่งมาก ผมยอมต้องหายไป เอ็กไฟล์เดือน มิถุนายนสั้น มีจดหมายสองสามฉบับ เดือนกรกฎาคม ก็คงยุ่งไม่แพ้กัน ซ้ำอย่างว่ากันนะครับ เพราะคงยัง ดีกว่าจากกันไปช่วงนี้วันดี

Date: Mon, 28 Jun 2010 09:45:03 +0800

เรียน อาจารย์ ดร.สถาพร โภคาที่เคารพ ดีใจครับที่เห็นอาจารย์กลับมาปรับปรุงเว็บไซต์อีกครั้ง ตลอดเวลาที่ จบการศึกษามาผมติดตามผลงานของอาจารย์มาตลอด ช่วงสองเดือนก่อนที่อาจารย์ มีอบรมเรื่องการ ออกแบบอาคารค.ส.ล ที่ วสท. ผมติดตามเลยไม่ได้ไปร่วมด้วย ไว้เป็นโอกาสหน้าครับ ตอนนั้นผมสอบได้ สามัญวิศวกรแล้วครับ หลังเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และทำงานมา ๑๑ - ๑๒ ปี วิชาที่ เลือกลง เป็นวิชา Highway engineering ที่อาจารย์สอน จำได้ไหมครับ คงมี นักศึกษารุ่นเดียวกันหลาย ๆ คนเหมือนผมที่ยังจำภาพที่อาจารย์ที่เข้าใจและดูแล นักศึกษาเป็นอย่างดี ยังคงคิดถึงอาจารย์อยู่ ผมหวังว่าจะ ได้รับ mail ตอบจากท่านอาจารย์นะครับ อยากอ่านจดหมายอาจารย์ครับ ประเสริฐ วงษ์แหวนอดีต นักศึกษา โยธา มหานคร จบปีการศึกษา ๒๕๓๙ ๐๘๑ ๘๑๒ ๕๓๘๖ WongwheanP@halcrow.com

สถาพรตอบ ประเสริฐเขียนเมล์คร่าวที่แล้ว แล้วก็หายไปราวสามปี ทำไมผมจะจำไม่ได้ คิดแล้วน้ำตื้นเด็น กาลเวลาผ่านไปสิบปี ทุกคนเปลี่ยนไปด้วยหน้าที่การงาน ยังมีบางคนที่จำผมได้ ตำรา วิศวกรรมทาง ถูก เปลี่ยนเป็นภาษาไทยตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ความหนาพินกว่าหน้า ผมได้เป็นรองศาสตราจารย์ ก็เพราะตำราเล่ม นั้นแหละ (ไม่ได้ใช้ตำราคอนกรีตเสริมเหล็ก ขอตำแหน่งครับ) หากต้องการแนะนำวารอเทอมหน้า เพราะจะ ได้ตำราใหม่สุด ๆ เพราะผมสอน และก็จะปรับปรุงอีกตามเคย (มีคนขอให้ถ่ายเอกสารให้ เสมอๆ หากไม่ก็คน ไม่คิดตั้งค่าถ่ายค่าส่งแต่หากหลาย ๆ ๆ ๆ คน ก็คงแย่ว่า เงินเดือนกู สองหมื่นกว่าบาทเอง) ผมจะตอบเพิ่มเติม ในเอ็กไฟล์ครับ สถาพร

Date: Sat, 19 Jun 2010 23:59:56 +0700

คำขอบคุณจากศิษย์ สวัสดิ์ครับ อาจารย์ ผมเป็นนักศึกษามหาลัยนเรศวร คณะวิศวกรรมศาสตร์ โยธา วันนี้ ผมใจดีนะครับที่ได้เจออาจารย์อีกครั้ง ผมอยากจะขอขอบคุณอาจารย์ที่กลับมาสอนพวกผมอีก คำขอบคุณแม้ มันจะสั้น ๆ นะครับแต่มันก็ออกมาจากข้างในจริงๆครับ อาจารย์ครับ ผมขอขอบคุณมากๆครับ ผมก็ไม่รู้ เหมือนกันนะครับอะไรที่ทำให้อาจารย์กลับมาสอนพวกผม แต่ผมจำได้นะครับ อาจารย์เคยบอกผมกับเพื่อน ผมไว้ ถ้าเราโชคดีเราจะได้พบกันอีก และผมกับพวกเพื่อนก็โชคดีจริงๆที่อาจารย์กลับมาสอนพวกผมอีก ขอขอบคุณมากๆครับอาจารย์ อาจารย์ครับ ผมขอฝากเรื่องสุขภาพของอาจารย์หน่อยนะครับ เพื่อนผมเคยบอกว่า อาจารย์ไม่ค่อยสบายและกินยาที่ละมากๆ และอาจารย์เป็นคนทำงานหนักและต้องเดินทางบ่อยๆ ผมว่ายาที่ดี

อีกอย่างหนึ่งก็คือ การพักผ่อน นะครับ ผมอยากให้อาจารย์พักผ่อนมากๆ และดูแลสุขภาพด้วยนะครับ
ขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ aloof@hotmail.com

สภาพตอบขอบคุณครับ ในห้องเรียนโอภาสเป็นคนไม่ค่อยพูด แต่สนใจฟัง และคิด แต่ผมสอนหนังสือมานาน
จนรู้ว่า โอภาสเป็นเด็กเก่งคนหนึ่ง และเป็นคนดีด้วย สมัยนี้คนดีหายากกว่าคนเก่งครับ ผมรู้ว่าจะต้องสอน
ตั้งแต่เดือนเมษายน อาจารย์กำพลเจอผมสองครั้งในเดือนพฤษภาคม ก็ไม่ยอมบอกผม เพราะคงกลัวผมจะ
ปฏิเสธ หากเป็นเรื่องสอนหนังสือ ผมเต็มใจสอนอยู่แล้ว ทั้งที่ไม่แน่ใจว่าจะไปได้ตลอดรอดฝั่งหรือเปล่า
โดยเฉพาะเทอมนี้ ผมถูกสรรหาให้เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นครั้งที่สองแล้วครับ ครั้งแรก
ปฏิเสธง่าย เพราะมีอธิการบดีคนเดิม และผู้ถูกสรรหา คนอื่น ๆ ทุก ๆ เทอม ผมสอนหนังสือ ๔ ถึง ๖ วิชา
รวมคุมปฏิบัติ (Laboratory) ด้วย ไม่รู้ว่า มหาวิทยาลัยอยากได้อธิการบดีคนใหม่ หรืออยากได้ครูคนเก่า หาก
ไม่มีผม แล้วใครจะสอนหนังสือ โดยเฉพาะนักศึกษาปี ๑ ปีละ ๖๐๐ กว่าคน ขอให้ตั้งใจเรียน เพราะผมเองก็ยัง
ไม่รู้อนาคต แต่หากถามจริง ๆ ก็ตอบจริง ๆ ว่า ผมยังอยากเป็นครูต่อไปครับ สวัสดีครับ

Date: Thu, 10 Jun 2010 21:53:42 +0700

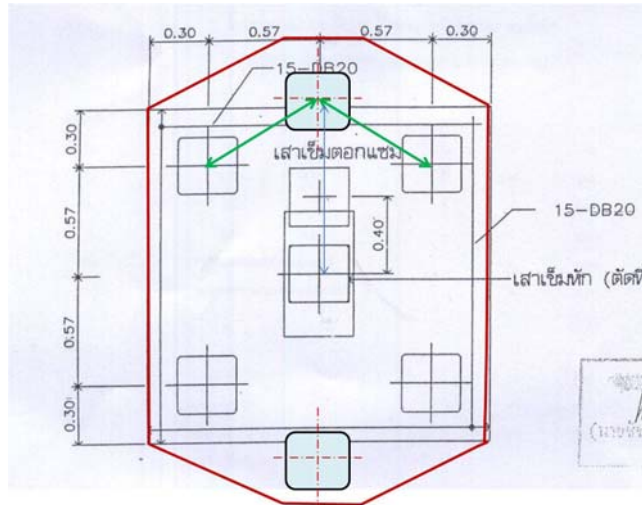
ฝากความระลึกถึงสวัสดีครับ ท่านอาจารย์ สบายดีไหมครับ เปิดเทอมแล้วคงเหนื่อยเหมือนเดิมเลยนะครับ
วันนี้เป็นวันไหว้ครูผมไม่เห็นท่านอาจารย์ทราบที่ท่านอาจารย์ติดงาน ผมจึงขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย
และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกโปรดช่วยดลบันดาลให้ท่านอาจารย์มีสุขภาพกายและจิตที่แข็งแรง มี
ความสุขมาก ๆ ครับ kawin_lek@hotmail.com

สภาพตอบผมไปสอนหนังสือที่วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท) ซึ่งเลื่อนมาจาก
กำหนดเดิมเพราะเหตุการณ์ไม่สงบ ทั้งที่อยู่หอพัก และเผ่าตุงกิจกรรมเชียร์ตอนเย็นครับ
ผมจะกลับเสาร์เช้า ขอขอบคุณครับ ที่กรุณาระลึกถึงผมเสมอ ขอให้เรียนจบไว ๆ มีความสุขความ
เจริญก้าวหน้า ขอคุณนะครับ ซาชม ชม มาก ๆ แต่ดีมาก ๆ ครับ

Date: Sun, 6 Jun 2010 21:00:36 +0700

ขอกราบรบกวนอาจารย์ครับ สวัสดีอาจารย์ที่เคารพครับ พอดีมีปัญหาเสาเข็มหัก ซึ่งมีวิศวกรของบริษัท
เสาเข็มทำรายการคำนวณออกมานั้น ผมคิดว่าไม่น่าที่จะทำงานได้ เนื่องจากกำหนดให้ห่างจากเสาเข็มต้นที่
หัก ๑๐ เซนติเมตร และดินในบริเวณนั้นน่าจะแน่นมากจนทำให้ไม่สามารถที่จะตอกเข็มแซมลงไปได้ และเมื่อ
ผมลองคิดด้วยมือแล้วนั้น ผมคิดว่าควรที่จะแซมสองต้น ออกทางด้านข้าง โดยให้ห่างจากจุดศูนย์กลางเดิม
ประมาณ ๖๐ เซนติเมตร n_ung_civil@hotmail.com

สภาพตอบ ไม่ได้บอกว่า ลำดับการตอกเข็มต้นใดก่อนหลัง หากบอกจะแนะนำอะไรได้มากกว่านี้ (เดาว่า
น่าจะตอกเป็นลำดับที่สาม หากใช่ และรู้ว่าชำรุด ก็ควรจะหยุดแก้ตั้งแต่ขณะนั้น ก่อนลงมือตอกต้นที่สี่ และทำ
ครับ) ปกติเสาเข็มหนึ่งต้นในลักษณะนี้ ต้องตอกแซมสองต้น (ตามรูปแนบ) โดยรักษาระยะห่างระหว่าง
ศูนย์เสาเข็มแต่ละต้น (สามเท่าของขนาดเข็ม หรือใกล้เคียง) ทำให้ต้องเปลี่ยนเสาเข็มและคำนวณยกขึ้น
หน่อยที่เสนอมาก ก็คงทำงานยาก เพราะระยะเพียง ๑๐ เซนติเมตร ส่วนรายการคำนวณนั้น ไม่สามารถแสดง
ข้อคิดเห็นใด ๆ เกรงผิดมรรยาท และจรรยาบรรณครับ

รูปประกอบคำตอบ

Date: Sun, 30 May 2010 22:49:22 +0700

เรียนพี่สถาพร ขอบคุณมากครับ ผมได้มีโอกาสอ่านไฟล์แนะนำนักศึกษาใหม่ทั้งเจ็ดตอนด้วยแล้วครับ เห็นว่า
จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาใหม่ จึงอยากขออนุญาตทำสำเนาแจกนักศึกษาได้หรือไม่ครับ ขอให้มีความสุขภาพ
แข็งแรงครับ คักดา sakda1998@gmail.com

สถาพรตอบ ได้ครับ ส่งไฟล์ MS Words ให้เผื่ออยากจะทำแก้ไขดัดแปลง อาจเป็นได้ว่า นักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือสนใจอ่านมากกว่านักศึกษาที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี